

Galicia

LOITA polo TEU

ÚNETE

O DÍA 22 TAMÉN SE SAIRÁ Á RÚA PARA DEMANDAR O DESBLOQUEO DA NEGOCIACIÓN COLECTIVA

UGT CHAMA Á CIDADANÍA GALEGA A MOBILIZARSE O DÍA 19 “POR UNS SALARIOS E EMPREGO DIGNOS. STOP AO ENCARECEMENTO DA VIDA E Á PRECARIIDADE”

Redacción.- UGT e CCOO convocan mobilizacións nas principais cidades e vilas galegas -A Coruña, Santiago, Ferrol, Lugo, Ourense, Pontevedra e Vigo- para o vindeiro domingo, día 19. Os sindicatos denuncian que, mentres soben os prezos, os salarios perden poder adquisitivo e aumenta a desigualdade.

UGT e CCOO reiteran que nos últimos anos a cidadanía tivo que afrontar a perda progresiva de poder adquisitivo dos salarios, das pensións e das rendas de protección, o que está a xerar un crecemento sostido da desigualdade. Isto é consecuencia do forte aumento do desemprego e da xeneralización da precariedade laboral, así como da suba dos prezos das subministracións básicas, electricidade, gas e auga.

A imposición de políticas de austeridade e continuos recortes, tanto no eido social como laboral, disparou as taxas de desemprego ata niveis insuportables e provocou a dualidade do mercado de traballo. Isto derivou nunha sociedade máis empobrecida e nun retroceso inxustificable de dereitos sociais e laborais.

A tímida recuperación económica que se rexistra desde o 2015 non está a chegar nin aos salarios nin á rede de protección social. E, por se fose pouco, a cidadanía tense que enfrontar á suba do custe dos servizos básicos.

Os gobernos non poden mirar cara outro lado e as organizacións patronais tampouco. Son culpables do que pasa, da suba incontrolada dos prezos, da perda de poder de compra dos salarios, das pensións e das rendas de protección.

Por todo isto, UGT-Galicia e o S.N. de CCOO de Galicia chaman a cidadanía galega a saír á rúa este domingo contra o encarecemento da vida, especialmente contra a suba dos servizos básicos esenciais.

Hai que saír á rúa para demandar subas salariais, das pensións e das rendas de protección. Subas que permitan recuperar o poder adquisitivo, retomando o IPC como índice de actualización.

Hai que saír á rúa para reclamar máis e mellor emprego; contra a precariedade laboral; contra a brecha salarial; pola recuperación de dereitos e da calidade dos servizos públicos; por unha prestación de ingresos mínimos que axude a combater a desigualdade e a pobreza; e pola derogación das reformas laborais.

Ademais, ambos sindicatos anunciaron que o día 22 de febreiro, haberá concentracións ante as sedes das organizacións empresariais e/ou delegacións de Goberno en todo o país para tratar de des-

LOCALIDADE	HORA	LUGAR
A CORUÑA	12,00	Delegación do Goberno (Concentración)
SANTIAGO	12,00	Alameda (Manifestación)
FERROL	12,00	Edificio Xunta (Concentración)
LUGO	12,00	Subdelegación do Goberno (Concentración)
OURENSE	12,00	Subdelegación do Goberno (Concentración)
PONTEVEDRA	12,00	Subdelegación do Goberno (Concentración)
VIGO	11,30	Marco (Concentración)

MOBILIZACIÓNS 22 DE FEBREIRO 2017			
LOCALIDADE	HORA	MOBILIZACIÓN	LUGAR
A CORUÑA	12h00	CONCENTRACIÓN	CONFEDERACIÓN EMPRESARIOS. PRAZA LUIS SEOANE
SANTIAGO	19H30	CONCENTRACIÓN	CONFEDERACIÓN EMPRESARIOS. RÚA DO VILAR
FERROL	12h00	CONCENTRACIÓN	CONFEDERACIÓN EMPRESARIOS. CANTÓN DE MOLINS 8-9
LUGO	12h00	CONCENTRACION	CONFEDERACIÓN EMPRESARIOS. PRAZA DE SANTO DOMINGO
OURENSE	12h00	CONCENTRACIÓN	CONFEDERACIÓN EMPRESARIOS. PRAZA DAS DAMAS
PONTEVEDRA	19h00	CONCENTRACIÓN	CÁMARA COMERCIO. XARDINS VICENTI
VIGO	11h30	CONCENTRACIÓN	CONFEDERACIÓN EMPRESARIOS. GARCIA BARBÓN NUDO ISAAC PEREZ

bloquear a negociación colectiva, empezando polo Acordo Interconfederal que fai máis de mes e medio debería establecer a política salarial para 2017.

En todo este período tanto o Goberno como a patronal tiveron tempo de mover ficha pero continuamos como ao principio: sen acordo de negociación colectiva e sen concretar outros ámbitos de negociación. Con todo, "o Goberno continúa insensible á escalada de prezos, unha situación que está a xerar bolsas de pobreza insuportables, por iso son necesarias as mobilizacións e, á vista da subida dos prezos, a proposta salarial dos sindicatos -de entre o 1,8 e o 3%- resulta máis que moderada e iniciar un calendario de mobilizacións ten todo o sentido".

O MERCADO DE TRABALLO NA EURORREXIÓN GALICIA-NORTE DE PORTUGAL, A DEBATE EN VIGO

Pepe Álvarez: “Debemos incluír as liberdades e dereitos dos traballadores no espazo Schengen”

Redacción.- A Confederación Europea de Sindicatos (CES) organizou este mércores e xoves en Vigo, no Auditorio Afundación, un seminario sobre os consellos sindicais interrexionais co fin de analizar o papel que estes xogan nos mercados laborais transfronteirizos, como se pode facilitar a libre circulación de traballadores ou determinar as necesidades en materia de emprego e formación.

Baixo o lema “Consellos sindicais interrexionais-CSIR: Contribución dos CSIR á activación dos mercados de traballo interrexionais, euro-rexionais e macro-rexionais” celebráronse as dúas xornadas do día 15 e do 16.

Concretamente, na xornada do día 16, participaron os secretarios xerais de UGT, Pepe Álvarez; de CCOO, Ignacio Fernández Toxo; de UGT-P, Carlos Silva; e de CGTP-IN, Arménio Carlos.

Interviron en sendos paneis sobre as “Fronteiras, espazos de contacto e cohesión-Os dereitos dos traballadores” e sobre “Cooperación sindical para a cohesión social e territorial e para combatir o dumping”.

Foi neste punto do debate no que o secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, avogou por incluír as liberdades e dereitos dos traballadores no espazo Schengen.

Ademais, subliñou que desde o inicio da crise económica as deslocalizacións de empresas danaron os nosos mercados laborais e as desigualdades incrementáronse.

Pepe Álvarez explicou que en Europa hai máis dun millón de traballadores que residen nun Estado Membro e traballan noutro, por iso é importante dar un valor ás estruturas dos CSIRs no seo da CES e potenciar estas estruturas posto que os seus compoñentes son os interlocutores naturais das políticas de emprego e sindicais transfronteirizas.

Neste sentido destacou a importancia de dar maior valor ás economías interrexionais, eurorrexionais e macrorrexionais e de que os interlocutores sociais participe plenamente nelas.

“As realidades cambian, así o observamos en países como Francia que desenvolveu recentemente unha reforma territorial, e desde UGT queremos ser partícipes destas novas realidades e definir os méto-

dos de actuación cos nosos sindicatos irmáns nestas estruturas posto que consideramos que estas ferramentas son de vital importancia para alcanzar unha igualdade de dereitos a ambos os dous lados dunha fronteira europea”, sinalou.

Pepe Álvarez destacou tamén que agora máis que nunca, resulta imprescindible defender a liberdade de circulación, a través de ferramentas clásicas como o diálogo social, a negociación colectiva e a cohesión social e incluír as liberdades e dereitos dos traballadores no espazo Schengen. Ademais, engadiu que, neste momento, o papel dos sindicatos debe centrarse tamén nas políticas de mediación e colaboración para a acollida de refuxiados.

Xa a clausura, correu a cargo do secretario xeral de UGT-Galicia, José Antonio Gómez, que fixo fincapé na crise de identidade que vive Europa, axudada polo incremento das desigualdades sociais e económicas. Isto conleva, tamén, o aumento da desafección da cidadanía e o auxe de posturas populistas.

Neste contexto, alertou sobre o risco de destruír o proxecto común de Europa. Ao respecto, esixiu unha implicación por parte de todos para dar un salto cualitativo no que se garanta a integración das políticas comúns europeas onde as persoas sexan o centro de todo.

En relación á eurorrexión Galicia-Norte de Portugal, destacou o seu importante avance no eido económico e social nos últimos 30 anos, dende a entrada na UE. Entramos tarde pero con máis Europa pero a incertidume actual voltou con menos Europa.

De seguido, pola tarde, tivo lugar o IX Cumio Ibérico no que as delegacións sindicais analizaron e debateron sobre a situación política actual, económica, laboral e social de ambos países, España e Portugal, así como, no resto de Europa. Tamén se puxeron enriba da mesa as accións conxuntas que se deberían acometer para acadar unha Europa máis social.

A xornada organizada pola CES sobre o CSIR en Vigo enmárcase nun proxecto máis amplo ao que se achegan catro reunións preparatorias e catro seminarios descentralizados, entre os que se inclúe o de Vigo. Xa se celebrou outro en Bruxelas e, para vindeiras datas, está previsto outro en Budapest e outro en Trieste. Xa en setembro terá lugar a conferencia final en Bruxelas.

Os obxectivos son determinar o xeito en que os CSIR poden axudar a establecer propostas encamiñadas a desenvolver as economías interrexionais, eurorrexionais e macrorrexionais.

A CRISE TERMINOU PARA OS PREZOS, DEBE ACABAR TAMÉN PARA OS SALARIOS

Redacción.- Os datos de IPC publicados polo INE mostran un descenso dos prezos do 0,5% en xaneiro respecto ao mes anterior, situando a taxa interanual no 3%. Os prezos iniciaron unha senda de crecemento que, segundo as previsións económicas oficiais, consolidarase durante os próximos meses ata situar o IPC de 2017 en torno ao 1,7%.

Non é un dato puntual, é unha tendencia, que nos ratifica na necesidade de poñer punto e final ás políticas de contención salarial e empezar a negociar incrementos salariais en liña co que UGT e CCOO viñemos expondo, é dicir, levar á negociación colectiva incrementos de salarios entre o 1,8% e o 3%.

A economía española saíu da recesión e está nunha fase expansiva, mentres que os salarios e as condicións de traballo se-

guen sometidos ás mesmas condicións restritivas que nos peores anos da crise.

Os salarios dos traballadores sufriron recortes profundos durante a crise (un 12,4% de recorte no salario real do 10% de traballos con menos ingresos, un 7% para o segundo 10%, e un 5,4% para o terceiro). A renda media dos fogares caeu un 13% desde 2009; a poboación en risco de pobreza ou exclusión chega ao 28,6%; o 18,1% da poboación traballadora son traballadores pobres; o 49% dos parados están en risco de pobreza, e o 61% en risco de exclusión social.

Se a crise terminou debe facelo para todos, e iso supón dúas cousas:

Negociar incrementos salariais reais, partindo dunha pinza entre o 1,8% e o 3%, para empezar a compensar as rebaixas

salariais da crise e fomentar o consumo e o investimento

Finiquitar a normativa laboral que se aprobou durante a crise, a través das reformas laborais de 2010 e 2012. Aquelas reformas fixéronse para provocar unha desvalorización salarial como medida de axuste fronte á crise. Foron inxustas entón, e o sería moito máis mantelas nun escenario económico completamente diferente.

A APROBACIÓN DO CETA, UNHA MALA NOTICIA PARA OS CIDADÁNS

Redacción.- O Parlamento Europeo finalmente ratificou o acordo entre a UE e Canadá (CETA). Un tratado comercial que é insuficiente, con moitas incertezas legais e no que os dereitos dos traballadores seguen sen estar suficientemente protexidos. O secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, manifestou que este tratado comercial representa unha perda de soberanía, non só para España senón para o conxunto da UE e supoñerá a perda, a medio prazo, de dúas decenas de miles de postos de traballo.

O CETA foi aprobado con 408 votos a favor, 254 en contra e 33 abstencións e co apoio maioritario do Partido Popular Europeo (PPE), Liberais (ALDE), Conservadores e Reformistas (ECR) e un voto dividido segundo delegacións nacionais no seo de Socialistas e Demócratas (S&D). É rechamante e decepcionante o voto do PSOE a favor do CETA, en liña co PP e outros partidos do grupo liberal.

Aínda que houbo intentos para alcanzar melloras do CETA usando o instrumento interpretativo conxunto e as 38 declaracións unilaterais do Consello, da Comisión e dos estados membros, estas melloras apenas cambiaron os contidos e o tratado de libre comercio segue sendo inxusto e desigual, pensado sobre todo para preservar os intereses das grandes corporacións e atendendo aos esforzos de liberalización da Comisión Europea.

O sindicato non deixou de promover accións, ao longo do tempo e ata o último momento, para tratar de convencer aos eurodeputados sobre os efectos negativos do CETA.

Por que rexeitamos o CETA?

Este tratado esquécese de salvagardar os dereitos dos traballadores e traballadoras, dos consumidores e das consumidoras e da cidadanía, en xeral.

Non asegura o emprego, nin as condicións do mesmo.

Non asegura os servizos públicos (que deberían ser definidos de maneira máis ampla e quedar o suficientemente protexidos ante os mercados mediante unha cláusula específica).

É problemático e confuso en canto á protección dos investimentos e a resolución de disputas investidor-Estado (ISDS/ICS). Nos estados democráticos constitucionais non se requiren dereitos especiais para os investidores privados, polo que non é necesaria

establecer un Tribunal de Investimento Especial.

Non descarta, de forma expresa, que os estándares sociais, laborais e ambientais poidan ser interpretados como barreiras ao comercio.

Non establece un mecanismo de sancións legais que castigue as infraccións da lexislación laboral e ambiental.

Non garante o principio de precaución europeo (a inocuidade dos produtos debe ser demostrada antes da súa aprobación), que non está especificado nin no texto do acordo, nin na explicación adicional.

Por tanto, moitos dos seus contidos deberían mellorarse e persisten incertezas legais, tal e como trasladou por carta UGT aos membros do Parlamento Europeo o pasado 10 de febreiro.

UGT sempre defendeu un comercio xusto que cre riqueza e progreso igualitarios, e unhas relacións comerciais que respecten normas xustas e democráticas, algo que o CETA non fai.

AS PROPOSTAS DE LINDE CUESTIONAN O DEREITO CONSTITUCIONAL Á XUBILACIÓN

Redacción.- A Secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Mª Carmen Barrera, rexeitou a postura do Gobernador do Banco de España, Luís Mª Linde, en relación coas pensións, porque defende os actuais recortes das pensións, aprobados pola reforma do Goberno do PP de 2013 e porque coas súas propostas condena a España a un sistema de pensións mínimas, endurecendo ademais o acceso ás mesmas co aumento da idade de xubilación. Algo que carece de sentido, cando case a metade dos nosos mozos non pode acceder ao mercado de traballo. Así, "subir a idade de xubilación por encima dos 67 anos é tanto como cuestionar o dereito constitucional á xubilación e trastornar a estrutura social, a través da imposibilidade da substitución xeracional

ou entrada dos mozos ao mercado de traballo".

Neste sentido, as propostas de Linde "ademais de ser profundamente liberais son erróneas". Ademais, rexeita medidas como o destope de bases de cotización, medida que supón que os traballadores coticen polo que gañan, eliminándose o privilexio que, neste momento, teñen os altos salarios.

Por outra banda, "cuestiona e restrinxen as posibles achegas ao Sistema Público de Pensións, a través dos impostos e carga o sostemento dunhas pensións recortadas e mínimas aos traballadores, a través da prolongación da vida laboral e o endurecemento do acceso ás mesmas".

A única observación que UGT comparte con Linde, en contra do que opina a ministra de Emprego e Seguridade Social, Fátima Báñez, é o recoñecemento de que pagar as pensións de viuvez e orfandade con impostos exclúeas do Sistema.

"Afortunadamente, a posición do Gobernador do Banco de España en materia de pensións é minoritaria, pois hoxe hai unha maioría parlamentaria que apoia a postura de UGT de derrogar a actual reforma de pensións imposta de maneira unilateral polo Goberno do PP en 2013. Unha reforma que quebrantou o consenso social e político en materia de pensións e que supón a perda de poder adquisitivo para os actuais e futuros pensionistas"- dixo Barrera.

UGT DEBE SER TRANSPARENTE NA XESTIÓN DOS RECURSOS PÚBLICOS E DAS COTAS DOS SEUS AFILIADOS

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores debe garantir unha xestión transparente dos recursos públicos que xestiona e tamén dos recursos internos que teñen que ver coa cota dos afiliados, segundo o Secretario Xeral de UGT, Pepe Álvarez.

Durante a súa intervención na apertura das III Xornadas sobre Ética e Organización celebradas en Madrid, e nas que participaron os secretarios xerais e de organización do todo o Sindicato, Álvarez declarou que UGT "ten que garantir que dispón dun sistema de funcionamento para que o afiliado, que é o dono do Sindicato, saiba onde van os seus recursos".

"Eu son dos que cren -sinalou- que hai que aproveitar as oportunidades para cambiar as culturas en profundidade" e "gustaríame que dentro duns anos á UGT a recoñecesen por uns valores éticos que deben empezar polos centros de traballo, polas seccións sindicais. E ese aceno de

identidade gustaríame que se puidese levar ao conxunto da Organización".

O secretario xeral de UGT concluíu afirmando que "un sindicalista o é as vinte e catro horas do día. Unha persoa que dirixe o Sindicato baixo uns valores, eses valores tenos que levar á súa casa. Ao elixilo temos que facelo polo que di e polo que fai. Iremos traballar a fondo para que ese drama que supuxo para algunhas organizacións as acusacións de corrupción, e para moitos delegados que se vían afectados polas noticias, que todo iso convértase no contrario, en que nos distingamos polo noso código de comportamento".

Ademais, revelou que a Comisión para o Seguimento e Avaliación do Código Ético de UGT, elixida polo 42 Congreso Confederado celebrado en marzo de 2016, convocouse ata o momento en dúas reunións, e cuxos traballos contarán co respaldo da

Comisión Executiva Confederada que os asumirá como propios.

O Secretario de Organización, Rafael Espartero, sinalou durante a presentación das Xornadas que o Sindicato quere desterrar da organización prácticas que conculquen dereitos ou non se axusten ás formulacións establecidas no noso Código Ético, e que se iniciará un proceso formativo para preparar aos cadros e dirixentes da Organización para unha xestión máis eficiente, eficaz e transparente.

Programa de garantía xuvenil

Programa extraordinario de activación para o emprego

INFÓRMATE!

Dirixete ás sedes de UGT ou en: <http://www.ugtgalicia.org>

A PRÓRROGA DO PREPARA, POSITIVA PERO INSUFICIENTE

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores considera que a previsible prórroga do Plan de Recualificación Profesional (PREPARA) por seis meses máis, ata agosto de 2017, como anunciou a ministra de Emprego, é positiva, posto que segue sendo un programa necesario, que achega medidas de recualificación, inserción laboral e apoio de rendas para algún dos colectivos de traballadores e traballadoras que esgotaron as prestacións por desemprego de nivel contributivo ou os subsidios. Neste sentido, UGT sempre defendeu e promoveu a prórroga deste programa de duración semestral, desde que se implantou en febreiro de 2011.

Precisamente, grazas á presión sindical, logrouse que a prórroga deste programa fose automática sempre que a taxa de paro estivese, primeiro, por encima do 20%, e desde abril de 2016, por encima do 18%. Por tanto, posto que a taxa de paro segundo a EPA do cuarto trimestre sitúase no 18,63%, a prórroga debía producirse de maneira automática.

Con todo, este programa, tal e como está deseñado na actualidade e no contexto de elevado paro e escasa protección por desemprego existente, resulta moi insuficiente.

O sindicato lembra que o endurecemento dos criterios de acceso que levou a cabo o Goberno de Rajoy en agosto de 2012 supuxo un recorte moi importante do número de beneficiarios do mesmo. Ese recorte segue vixente, por iso, desde UGT reclamamos que se recuperen os criterios de acceso existentes antes de entrar en vigor o Real Decreto-lei 23/2012, do 24 de agosto. É unha das

medidas que vimos reivindicando as organizacións sindicais, xunto á ampliación dos criterios de acceso ao Programa de Activación para o Emprego (PAE).

Os resultados do recorte de 2012 son evidentes:

- Dos 219 millóns orzamentados para o programa PREPARA en 2016, unicamente executáronse 124 millóns; é dicir, menos do 57%.

- De igual modo, dos 350 millóns orzamentados para o PAE, só se utilizaron 124 millóns, un 35%.

- O Goberno "aforrou" nestes dous programas 321 millóns de euros á conta das persoas en desemprego e sen protección.

As cifras resultan incompatibles coa evolución da taxa de cobertura das prestacións por desemprego, que caeu 15 puntos porcentuais desde 2011, pasando do 70,7% a tan só o 55,1% en 2016. Tendo en conta o número total de desempregados rexistrados, máis de 1,7 millóns de persoas non reciben nin prestación contributiva nin asistencial.

A mesma estimación cos datos de

paro da EPA, que incluírían desempregados non rexistrados nos servizos públicos, resulta máis preocupante: hai preto de 2 millóns de traballadores en situación de desemprego que non perciben ningunha prestación, unha das causas principais do aumento do número de persoas en situación de pobreza e exclusión social.

Ademais, a dotación das políticas activas de emprego en España, as que deberían axudar aos desempregados de longa duración a saír do paro, é manifestamente insuficiente, debido aos fortes recortes orzamentarios que sufriron de 2011 a 2013.

Por iso, UGT reclama que se duplique a dotación das políticas activas de emprego, e que se reorienten os seus recursos, substituindo as bonificacións á contratación e as subvencións ao sector privado por medidas de orientación, formación, recualificación e inserción, e pola mellora e modernización dos servizos públicos de emprego.

É hora de que o Goberno sente cos interlocutores sociais para mellorar as políticas públicas de emprego e aumentar a cobertura e a empregabilidade das persoas sen emprego nin protección.

REUNIÓN DE UGT E CCOO NO PARLAMENTO PARA MELLORAR AS CONDICIÓN DOS TRABALLADORES

Redacción- UGT e CCOO seguen traballando xunto a distintos grupos parlamentarios para sumar forzas e conseguir melloras en distintos ámbitos que afectan os traballadores.

Esta semana reuníronse co Portavoz da Comisión de Emprego e Seguridade Social, Rafael Simancas e tamén o fixeron co Portavoz da Comisión de Emprego e Seguridade Social de Podemos, Alberto Rodríguez.

En ambos os encontros abordouse a proposición de lei de modificación do artigo 42.1 do Estatuto dos Traballadores para garantir a igualdade nas condicións laborais dos traballadores subcontratados e a proposición de lei sobre fixación da contía do Salario Mínimo In-

terprofesional.

Así mesmo, os sindicatos deixaron constancia de que non van renunciar a que o Índice de Prezos ao Consumo (IPC) sexa o referente para a subida dos salarios e das pensións.

En relación co SMI, UGT e CCOO seguirán insistindo en que é preciso un aumento superior ao fixado polo Goberno, en acordo co PSOE. Defenden que o SMI alcance os 800 euros en 2017 e ao final da lexislatura chegue ao 60% do salario medio, tal e como marca a Carta Social Europea aprobada por España.

En relación coa subcontratación, UGT va-

lora a proposición de lei do Partido Socialista porque supón un avance na mellora da regulación e abre a vía para enriquecer o texto en liña coas demandas sindicais, pero considera que hai que ir máis aló da modificación do artigo 42.1 do Estatuto dos Traballadores. É preciso modificar tamén os artigos 15, 42, 44 e 81 para abordar todos os aspectos relativos á subcontratación así como establecer unha visión de conxunto sobre as cuestións que afectan ás relacións laborais no marco da externalización e subcontratación.

Así mesmo, é necesario incorporar un apartado específico ás empresas multiservizos que proliferaron nos últimos anos e están a provocar unha maior precarización.

UGT ESIXE MAIORES PLANS DE PREVENCIÓN NAS EMPRESAS

Redacción.- A falta de prevención nas empresas e o medo para perder o posto de traballo está a facilitar que as enfermidades profesionais declaradas aumenten ano a ano e que, á súa vez, prodúzase unha infradeclaración das mesmas.

O informe "Enfermidades Profesionais. Decembro 2016" elaborado por UGT sinala que, ata decembro, detectáronse un total de 20.730 enfermidades profesionais en España, 2.866 enfermidades máis que o ano anterior (un 16%).

Producíronse 9.975 enfermidades con baixa, un 18% máis, e 10.755 enfermidades sen baixa, un 14% máis. A pesar diso, producíronse 7.529 enfermidades con baixa menos que en 2006 e máis de 7.500 sen baixa máis. Para UGT, esta diminución das enfermidades con baixa e o aumento das de sen baixa pode deberse máis ao temor á perda do posto de traballo que teñen os traballadores na situación actual que á aplicación de medidas preventivas nas empresas.

O informe sinala tamén que o 82% das enfermidades profesionais declaradas son causadas polos axentes físicos, como os trastornos musculoesqueléticos, e que o amianto segue sendo o axente canceríxeno que máis enfermidades profesionais ocasiona, a pesar da infradeclaración do

cancro laboral como enfermidade profesional, que está a privar aos traballadores afectados das prestacións oportunas e está a derivar os seus custos ao sistema público de saúde, cando debería ser asumido polas mutuas.

Todo iso provoca que cada día dous traballadores falezan en España como consecuencia do seu traballo e que cada día sexan vítimas dunha enfermidade profesional en España 62 persoas.

Ante esta realidade, para UGT é imprescindible unha revisión do Real Decreto 1299/2006, que aproba o cadro de enfermidades profesionais no sistema da Seguridade Social, adecuándoo á realidade actual e facendo aflorar así as enfermidades profesionais. Neste sentido, sería moi recomendable que o médico de atención primaria dispoña de información sobre o traballo do paciente para evitar que se sigan derivando ao sistema nacional de saúde patoloxías que se producen dentro do ámbito laboral, e crear Unidades Básicas de Saúde Laboral onde o persoal sanitario reciba unha adecuada formación en prevención de riscos.

Ademais, para o sindicato é fundamental que as empresas se conciencien de

que a prevención é un investimento, non un gasto, co fin de que implementen medidas preventivas nas mesmas que permitan evitar as enfermidades profesionais.

UGT considera necesario tamén incluír na negociación colectiva cláusulas tendentes á mellora da normativa en materia de prevención de riscos laborais, tentando paliar as negativas consecuencias da reforma laboral; e que a recadación das sancións impostas pola Inspección de Traballo reverta en actuacións para mellorar e desenvolver a prevención de riscos laborais, en beneficio da saúde e seguridade dos traballadores do noso país.

Unha vez máis, a solución pasa por un gran compromiso de todos: Goberno e interlocutores sociais, co fin de atopar unha vía de acabar co drama da sinistralidade laboral en España.

ACABAR COAS POLÍTICAS DE AUSTERIDADE E APOSTAR POR EMPREGOS E SALARIOS DIGNOS PARA CONSOLIDAR A RECUPERACIÓN

Redacción.- Segundo as previsións de inverno da Comisión Europea, todas as economías dos países membros da UE crecerán en 2017 e 2018. Con todo, o organismo advirte dunha desaceleración do emprego a nivel xeral e do risco de que a recuperación non chegue a todos, debido á repartición desigual da riqueza que se está producindo nos distintos Estados. En relación a España, confirma unha menor creación de emprego, pasando do 2,9% en 2016 ao 2% en 2017 e ao 1,7% en 2018. Ademais, as previsións de déficit situaranse por encima do obxectivo, tanto en 2016 como en 2017, pola desconfianza de Bruxelas nas previsións de ingresos do Goberno actual en relación coas últimas reformas fiscais. UGT esixe ao Executivo que isto non se traduza en novos axustes e recortes cara á poboación do noso país, xa que o seu compromiso debe

ser coas persoas. Para o sindicato, hai que acabar xa coas políticas de austeridade e asegurar unha política que aposte polo crecemento sustentable, a creación de emprego digno e a recuperación de dereitos e servizos públicos para todos.

A Comisión Europea ven de dar a coñecer as súas previsións de inverno 2017. Segundo recolle o informe, a Comisión prevé que todas as economías dos países membros da UE crezan en 2017 e 2018. Con todo, este optimismo enmárcase nun escenario de incerteza con máis riscos dos habituais, como os derivados dos estímulos monetarios da nova administración dos Estados Unidos, do Brexit, das posibles interrupcións no comercio internacional ou da evolución das economías de mercados emerxentes e de China.

Segundo as previsións, espérase un crecemento de PIB da zona euro do 1,6% en 2017 e 1,8% en 2018, cifras lixeiramente por encima das previsións de outono (1,5% e 1,7% respectivamente), e estímase un 1,8% para ambos os anos no caso da UE (fronte ao prognóstico de outono do 1,6% en 2017 e do 1,8% para 2018).

A Comisión subliña que na Eurozona o PIB real creceu durante 15 tri-

mestres consecutivos, o emprego está a crecer e o desemprego segue caendo, aínda que advirte de que se mantén por encima dos niveis previos á crise. O consumo privado segue sendo o motor da recuperación, pero o investimento segue sendo moderada.

Doutra banda, a inflación na zona do euro recuperouse recentemente dado o aumento dos prezos da enerxía, aínda que tal e como sinala a Comisión, está aínda por baixo do obxectivo do 2%, taxa definida como a estabilidade de prezos. Espérase que a inflación na zona do euro aumente de 0,2% en 2016 ao 1,7% en 2017 e 1,4% en 2018. Na UE, a inflación prognostícase un aumento de 0,3% en 2016 ao 1,8% en 2017 e 1,7% en 2018.

O consumo privado está destinado a seguir sendo o principal motor de crecemento, co apoio de melloras sostidas no emprego e un aumento no crecemento dos salarios nominais. Con todo, a Comisión advirte de que co aumento da inflación e un menor poder adquisitivo das familias, o crecemento do consumo privado previsiblemente frearase.

O investimento vai continuar crecendo, pero só moderadamente, co apoio dunha serie de factores externos, como o fortalecemento da actividade mundial, e puntuais, como uns costes de financiamento moi baixos. A pesar de que o investimento na zona do euro crecerá un 2,9% este ano e un 3,4% en 2018 (2,9% e 3,1% na UE), a participación do investimento no PIB mantense por baixo do seu valor no cambio de século (20% en 2016 fronte ao 22% en 2000-2005). E a Comisión advirte: esta debilidade persistente no investimento arroxa dúbidas sobre a sustentabilidade da recuperación e o crecemento potencial da economía.

Ademais, a recuperación económica segue tendo fortes efectos positivos nos mercados de traballo, pero advirte de que a pesar de que o crecemento do emprego manterase relativamente sólido, será menos dinámico tanto en 2017 como en 2018. A taxa de desemprego na zona euro prevese que diminúa aínda máis, desde o 10,0% en 2016 ao 9,6% este ano e 9,1% en 2018. Na UE no seu conxunto, espérase que o desemprego caia do 8,5% en 2016 ao 8,1% este ano e ao 7,8% en 2018.

Por último, as previsións apuntan a que o déficit público na zona do

euro e o cociente débeda pública-PIB seguirán caendo en 2017 e 2018. En caso do déficit, desde o 1,7% en 2016 ao 1,4% en 2017 e 2018. No caso da débeda o 91,5% en 2016 ao 90,4% en 2017 e 89,2% en 2018.

Agora ben, a Comisión sinala outro risco: que a recuperación non chegue a todos. O subliñaro tanto Valdis Dombrovskis, vicepresidente para o euro e o diálogo social, como Pierre Moscovici, Comisario de Asuntos Económicos e Financeiros. Ambos fixeron fincapé na necesidade do crecemento inclusivo e na necesidade que os beneficios da recuperación sentan en toda a Eurozona e en todos os sectores da sociedade.

No caso de España, o máis destacable destas previsións é que a pesar do crecemento económico dos últimos trimestres, hai graves riscos de desaceleración, de modo que a Comisión prevé que o crecemento en 2017 caerá do 3,2% en 2016 ao 2,3% en 2017 e ao 2,1% en 2018. Ademais, a Comisión sinala que a creación de emprego se desacelera, pasando do 2,9% en 2016 ao 2,0% en 2017 e ao 1,7% en 2018. Pola súa banda a taxa de paro caerá do 19,6% en 2016 ao 17,7% en 2017 e ao 16,0% en 2018.

Previsións para España

As previsións para España suxiren que o déficit en 2016 será do 4,7%, unha décima por encima do obxectivo, e do 3,5% en 2017, catro décimas por encima do obxectivo, en boa parte porque Bruxelas non se fía das previsións de ingresos do Goberno de Rajoy en relación coas últimas reformas fiscais. Esta nova revisión do déficit público no noso país é dúas décimas peor que a que estimou a propia Comisión cando revisou a actualización do Plan Orzamentario do Goberno no mes de xaneiro.

A análise da Comisión obvia un escenario económico e social que segue duramente castigado polas esixencias derivadas dos compromisos do déficit. Obxectivos impostos desde Bruxelas e comprometidos polo goberno de España. Obxectivos duns e compromisos doutro que non fan senón dilapidar o benestar e os dereitos dos cidadáns e traballadores do noso país.

Desde UGT reiteramos a nosa demanda ao Goberno para que as obrigacións derivadas dos compromisos

do cumprimento dos obxectivos de déficit non se traduzan en novas medidas de política económica restritiva e austera. Porque o seu compromiso debe ser coas persoas, o que esixe finiquitar de inmediato as políticas de austeridade que agravaron sistematicamente os efectos da crise e revisar a senda de estabilización orzamentaria, para facela compatible coas necesidades do noso país.

A rebaixa dos niveis de déficit en España require de novos prazos que sexan compatibles co crecemento sustentable, a creación de emprego digno e a recuperación de dereitos e servizos públicos aniquilados pola xestión da crise baixo o mantra da austeridade. España é un bo exemplo de como a austeridade só xera maiores niveis de precariedade, pobreza e desigualdade, e é contraproducente para o seu obxectivo final, o cumprimento de déficit, posto que debilitaba a estrutura produtiva, impedindo o crecemento sustentable en termos económicos e xusto en termos sociais.

Posición fiscal expansiva

Desde UGT cremos que Europa necesita unha posición fiscal expansiva, cun crecemento amable das finanzas públicas e orientar os orzamentos nacionais a asuntos sociais clave. Esta é a dirección adecuada para soportar a demanda na Eurozona e para a revisión do Pacto de Estabilidade e Crecemento, que debería revisar as cifras e os tempos dos obxectivos de déficit para determinados países como o caso de España.

Parece obvio que en España a revisión do déficit non pode nin debe traducirse en novos recortes e contrarreformas. Porque España e Europa necesitan reforzar a súa demanda interna ante as incertezas internacionais, con máis investimentos e con maiores niveis de consumo, e isto só será posible con empregos dignos e salarios xustos, máis nun escenario de prezos á alza en España e en Europa. Por todo iso, UGT demanda á Comisión que sexa franca e clara nos seus debates e nas súas recomendacións. Austeridade ou crecemento inclusivo. Austeridade ou repartición dos beneficios da recuperación. Porque o estrangulamento social derivado dos compromisos de déficit e da imposta austeridade ligada ao mesmo, impiden que o crecemento económico trasládese aos cidadáns e que a repartición sexa xusto.

É NECESARIO ELIMINAR OS EFECTOS NOCIVOS DA REFORMA DO PP DE 2013 SOBRE O SISTEMA DE PENSIÓNS

Redacción.- É "insustentable que os pensionistas perdan este ano un 2,75% do poder adquisitivo, unha situación especialmente grave para os que perciben unha pensión mínima, de 599,43 euros" sinalou a Secretaria de Políticas Sociais, Emprego e Seguridade Social de UGT, Mari Carmen Barrera, nunha xornada organizada pola Federación de Servizos Públicos de UGT.

Neste sentido, avogou por eliminar os efectos nocivos que introduciu no sistema de pensións a reforma que do Goberno do Partido Popular en 2013, e recuperar a referencia do Índice de Prezos ao Consumo (IPC) para revalorizar as pensións e suprimir o Factor de Sustentabilidade e o Índice de Revalorización que puxo en marcha a reforma.

Ao seu xuízo, é necesario que o diálogo social de pensións poña sobre a mesa este tema xa que os pensionistas perderon, co aumento do IPC, ata o 3% do poder de compra

A Unión xeral de Traballadores, explicou Mari Carmen Barrera, está a traballar, a través de reunións cos grupos parlamentarios, para alcanzar un consenso que permita consolidar o sistema público de pensións e derrogar os aspectos que hoxe en día están a recortar as pensións. E, por iso, "Son necesarias solucións urxentes para a situación das pensións mínimas", dixo, e "queremos impulsar unha proposición de lei de emerxencia social

para evitar a perda de poder adquisitivo das pensións mínimas. Esta proposición de lei permitirá volver situar no Congreso o núcleo central das nosas demandas para mellorar o sistema de pensións, cuxa sustentabilidade financeira pasa necesariamente por fontes de financiación desde os impostos.

UGT ALCANZA UN ACORDO E NON CONVOCARÁ FOLGA EN RENFE

Redacción.- Tras a Comisión de conflitos interposta o pasado 1 de febreiro e non chegar a un acordo coa empresa, desde UGT xa solicitáramos a mediación do SIMA como paso previo á convocatoria de folga. Con todo, a Dirección convocounos esta mesma semana a unha reunión, na que por fin deu resposta ás nosas reivindicacións. A continuación resumimos os principais puntos do acordo asinado:

Plan de Emprego: a empresa reactivará o Plan de Emprego o próximo mes de marzo, aumentando as saídas de 565 a 750 para este ano 2017, e polo tanto, dos novos ingresos coa taxa de reposición que

se aprobe nos PXE.

Mobilidade: a empresa comprométese á resolución antes do 15 de marzo das convocatorias de mobilidade xeográfica e funcional pendentes de Comercial e Fabricación e Mantemento.

Unha vez resoltos estes procesos de mobilidade, as contratacións que puidesen levar a cabo cubriranse a través da bolsa de reserva da convocatoria do 20 de maio de 2016. En caso de chegar a xuño de 2017, cando expira a vixencia da bolsa de reserva, convocarase ao CGE para propoñer a prórroga.

Proximamente, presentarannos as accións que prevén levar a cabo en Mercadorías para analízalas e debatilas.

Desenvolvemento das mesas emanas do Convenio: trasladánnos que neste mesmo mes de febreiro estableceranse os calendarios das reunións pertinentes.

Ancho Métrico: tras a finalización dos procesos formativos, comprometéronse a incorporar recursos humanos. Igualmente, haberá unha reunión coas D.G. de Mercadorías, Viaxeiros e Fabricación e Mantemento ao respecto.

UNHA SENTENZA OBRIGA AO CONCELLO DE A ESTRADA A ANULAR A OFERTA PÚBLICA DE EMPREGO DO ANO 2016

Redacción.- A Xustiza ven de ditar unha sentenza que anula a oferta pública de emprego do Concello de A Estrada do ano 2016.

Luis Rey, delegado de UGT no Concello estradense, explicou que o Sindicato decidiu recurrir esta oferta de emprego porque a mesma se fixo sen negociación previa nas mesas habilitadas. Ademais disto, tamén se poñía de manifesto que na oferta denunciada non se cumpría coa taxa de reposición de efectivos establecida na lexislación correspondente.

Así, a Xustiza recrimínalle ao Concello ambos termos, a ausencia de negociación e o incumprimento da taxa

de reposición de efectivos.

Rey fixo fincapé en que non se pode permitir que sexan as propias administracións públicas, neste caso un concello, as que incumpran a Lei e fagan as cousas pola porta de atrás sen ter en conta aos representantes legais dos traballadores.

O representante de UGT no Concello tamén subliñou que a día de hoxe aínda non se coñece o alcance real que vai ter a sentenza porque esta pode converterse nun camiño de ida pero tamén de volta e afectar moito máis aló do que inicialmente se poida pensar.

